

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

ikke bare økonomisk, men også fordi hun ikke skulle smøre mad til sine børn.

Mit parti har altid været ivrig forkæmper for, at der ikke skulle sættes skel mellem børnene, at hvor der var skolebespisning, der skulle den være tilgængelig for alle. Fra dette er der forsåvidt ikke taget afstand i det forslag, der foreligger her. Men når jeg har fremhævet, at skolebespisningen også, som den er, har været af stor værdi, og ikke mindst for storbyens befolkning, betyder det jo ikke, at der ikke godt kan være visse ulemper forbundet med den, som gør, at man ikke fuldelig får udnyttet de udgifter, som det offentlige sætter ind i arbejdet, og det er klart, at det må man være villig til nu, hvor skolebespisningen har været praktiseret i en del år, at se lidt nærmere på.

Jeg tænker bl. a. på det, som ministeren fremhævede om uensartetheden i bekostningen for de forskellige kommuner, der har praktiseret skolebespisning, og jeg tænker på det, som ministeren ikke direkte fremhævede, men som så ofte bliver fremhævet, når der bliver anket over skolebespisningen, nemlig det spild, som man hævder finder sted. Nu må jeg sige, at jeg tror nok, det er meget overdrevet, hvad man hører om spild. I hvert tilfælde har jeg de sidste dage haft henvendelser fra forældre og lærere, der er bekymret over, hvis skolebespisningen skulle indskrænkes, og som har sagt til mig; at der er mindre spild nu, end der var før. Men naturligvis, før var det de enkelte hjemsspild, og det bliver en anden synsvinkel, synes også jeg, når det er det offentlige, der bærer udgifterne ved en sådan bespisning. Derfor er det klart, at man må se nøje på, hvor meget der er i disse anker over spild, og om der på de enkelte skoler kan skrives mere ind derimod, og om bespisningen kan få en sådan form, så den mindre opfordrer til spild.

Når jeg siger, at jeg ikke tror, der er så meget spild, som det i almindelighed tros i befolkningen, støtter jeg det også på oplysninger om Odense skolevæsen, hvor LAB havde bedt, om det ikke til dets spildindsamling kunne få, hvad der måtte findes af kasseret mad på skolerne, men hvor der blev sagt, at det var så lidt, at det overhovedet ikke kunne betale sig at hente det.

Mit parti er villigt til at se på, om der er visse ting, der kan ændres i loven, men udgangspunktet må ikke være dette, at man for at skære sociale udgifter ned lader det gå ud over børnene. Der er efter min mening visse fornuftige bestemmelser i den højtærede ministers forslag, men der er også

sådanne bestemmelser, om hvilke jeg på forhånd må sige, at mit parti ikke kan gå ind for dem. Der er således begrænsningen til de 5 første klasser og begrænsningen til 5 måneder. Det forekommer mig uforvarsomt, at man vil standse bespisningen netop i en alder, hvor mangan stor dreng og pige trænger ganske særlig til en sund og vitaminrig kost, og kun efter en lægeundersøgelse vil give tilladelse dertil. Det forekommer mig også underligt, at man vil standse bespisningen i forårsmånederne, netop på den tid af året, da børnene er sløjeste, og da den almindelige kost er mest vitaminfattig.

Også jeg er meget interesseret i at høre, hvad disse lægeautoriteter, som altså ikke har væsentlige indsigelser at gøre imod den foreslåede plan, har udtalt.

Mit parti er villigt til i et udvalg nærmere at undersøge spørgsmålene vedrørende skolebespisningen og til at arbejde med på forslag, som kunne ophæve eventuelle uheldige sider ved skolebespisningen; men vi kan ikke give tilslutning til det lovforslag, som ligger på folketingets bord i dag.

Helge Madsen: Når lovforslagets titel er: forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg, er det efter de udtalelser, der er faldet her i dag, og efter den højtærede ministers fremsættelsestale efter min opfattelse et spørgsmål, om der virkelig her er tale om et lovforslag, som kan komme ind under begrebet offentlig forsorg; det er joblevet understreget af adskillige talere, at der ikke er tale om at yde hjælp i en nødsituation, men om hygiejniske og andre hensyn.

Det er rigtigt, at vi i sin tid stemte for forsorgsloven, ligesom vi har stemt for andre sociale understøttelseslove ud fra den betragtning, at så længe vi endnu ikke har magt til at gennemføre det, som vi vil: et samfund, hvor monopolenes magt er brudt, og det derved er sikret, at enhver får, hvad der er hans ret, så han kan sørge for sig og sine, så længe vil vi være med til at hjælpe dem, der bliver forurettet under de bestående forhold. Ved det foreliggende lovforslag er der som sagt tale om et andet grundlag end det sociale, og endogså et andet grundlag end da forsorgsloven blev vedtaget.

Den højtærede minister omtalte i sin forelæggelsestale forslaget som en rettelse på et område, hvor man var gået for vidt, men princippet i ministerens forslag og i den gældende lov er jo ikke ændret. Vi vil derfor gå imod lovforslaget i den foreliggende skikkelse.

Af § 1, stk. 1, fremgår det, at der i de 5